

INTROITUS.

HOMO mundi intraturus theatrum quaeritur Quis sit: *Unde ortus?* e stemmate Creationis; *Quo tendat?* ad vitam beatam; *Quid hic?* intueri naturam; *Quo munere?*

CURIOSUM esse similemque quidem reliquis animantibus (quae vorant, ludunt, pruriunt, generant, multiplicantur, dormiunt, commoda stabula quaerunt, proximis sui generis inserviunt, vitam tuentur, sentiunt, percipiunt,) sed nobiliorem, utpote qui curiosius observat quae sensibus patent, indeque sapientius ratiocinando rite concludit, adeoque miratur pulchrum sapientis opus Artificis. O quam contempta res est Homo, nisi supra humana se erexerit! Quid enim erat, cur in numero viventium positum se gauderet? an ut Cibos et Potiones percolaret? ut hoc corpus casurum periturumque farciret? quae tanta necessitas in fundum telluris intimae hominem merfit, ut oblitus dierum, oblitus fortunae melioris, ab hoc se averteret? puto certe multos ad sapientiam perventuros, nisi superbia magnae fortunae inflati, putassent se pervenisse. Sapiens utique est, qui fines respicit.

FINIS CREATIONIS EST GLORIA DEI EX OPERE NATURAE,
PER HOMINEM SOLUM.

Tanto igitur magis nosse Naturam operae pretium, quo nullum majus est! neque enim quidquam habet in se hujus materiae tractatio pulchrius, dum multa lateant futura usui, quam quod hominem Magnificientia sui detinet, nec mercede, sed Miraculo colitur! Quota enim pars operis Tanti nostris oculis committitur, et quam multa, praeter haec, quae vidimus, in secretum eunt nunquam humanis oculis orientia; neque enim omnia DEUS humanis oculis nota fecit. Multa etenim sunt, quae esse audivimus, qualia autem sint, ignoramus! quamque multa hoc primum cognovimus seculo! et quidem multa venientis aevi populus, ignota nobis, sciet! multa seculis tunc futuris, cum me-

moria nostri exoleverit, reservantur! veniet tempus, quo ista, quae nunc latent, in lucem dies extrahat et longioris aevi diligentia. Rerum enim Natura sacra sua non simul tradit; initiatos nos credimus, in vestibulo ejus haeremus; ejus arcana non promiscue, non omnibus patent! reducta et in interiori sacrario clausa sunt; involuta veritas in alto latet. Si in hoc juvenus sobria, sui Creatoris memor, incumberet(*), si hoc Majores docerent, et hoc Minores addiscerent, vix tamen ad fundum veniretur, in quo veritas posita est, quam nunc in summa Tellure, et levi manu quaerimus. Magni omnino res est rerum Naturae latebras dimovere, nec contentum exteriori ejus conspectu, introspicere et in divina secreta descendere! *Senec.*

Intravi itaque densas umbrosasque Naturae Silvas, hinc inde horrentes acutissimis et hamatis spinis, evitavi quotquot licuit plurimas, at neminem tam esse circumspectum didici, cujus non diligentia sibi ipsi aliquando excidat, ideoque ringentium Satyrorum cachinnos, meisque humeris insipientium Cercopithecorum exultationes sustinui! incessi viam, et quem dederat cursum fortuna peregi.

IMPE-

O JEHOVA!

Quam magnifica sunt Tua opera!
Vir insipiens non cognoscit ea,
Stultus non animadvertit ea.

David.

(*) Confer. *Worm, msf. praefat. 1.*